

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Jeg under da gerne, at hr. Holger K. Nielsen får flere stemmer ved næste folketingsvalg. Hvis man som vælger i Danmark ønsker at stemme på venstre side af Folketingssalen, så er det da klart et bedre alternativ end mange af de andre muligheder, der er.

Det, vi ikke hørte noget om, var, hvad hr. Holger K. Nielsen så vil bruge de flere stemmer og mandater til. Hvad er det, hr. Holger K. Nielsen vil med Forsikringsdanmark? Vil hr. Holger K. Nielsen gå ud og ændre den overenskomst, der er indgået? Vil hr. Holger K. Nielsen forbyde Alka at tilbyde de her forsikringer? Vil hr. Holger K. Nielsen forbyde Arbejdernes Landsbank at tegne sygeforsikringerne? Hvad er det egentlig, hr. Holger K. Nielsen vil, hvis hr. Holger K. Nielsen får de mandater, han går og drømmer om?

(Kort bemærkning).

Tove Fergo (V):

Jeg er jo lidt forbavset over, at hr. Holger K. Nielsen ikke svarede på mit spørgsmål, men hr. Holger K. Nielsen blev måske så overrumplet over de øvrige spørgsmål, at det fortonede sig helt med de her udsatte grupper, som hr. Holger K. Nielsen jo selv bragte ind i debatten tidligere på dagen.

Men jeg kan da føje yderligere et spørgsmål til: Har det ikke undret hr. Holger K. Nielsen, når vi nu har sat penge af til hjemløse og det er et problem – der er mennesker, der lever på gaden i dette land – at statsministeren i sin tale i dag har kunnet sige, at vores hjemløse har fået en række tilbud, når vi, der beskæftiger os med disse udsatte grupper, godt ved, at udstødningen er større i dag, end den har været nogen sinde tidligere, fordi de herbergsinstitutioner, der er, er blevet målrettet til nogle bestemte grupper, og så lader man dem, som ikke passer til målet, sidde på natcafeer med brækkede arme i ugevis uden at give dem en seng at sove i?

Undrer det ikke hr. Holger K. Nielsen, at statsministeren kan tale, som han gør?

(Kort bemærkning).

Gitte Lillelund Bech (V):

Jeg bad om ordet, fordi hr. Holger K. Nielsen sluttede sit indlæg med at sige, at det går godt, og at SF egentlig synes, at de havde gjort det meget godt.

Jeg vil så bare spørge: Hvad har SF gjort for at forbedre effektiviteten på sygehusene? Kan hr. Holger K. Nielsen ikke bekræfte, at produktionseffektiviteten faktisk er faldet under den nuværende regering? Den er status quo, hvis man sammenligner med 1990-niveauet. Så hvad er det, man har gjort så godt fra SF's side for at forbedre effektiviteten på sygehusene?

(Kort bemærkning).

Jens Hald Madsen (V):

Det går godt, siger hr. Holger K. Nielsen. Det gør mig igen frustreret, for er det godt, at fagbevægelsen begynder at arbejde i de baner, at de bliver nødt til at lave forsikringer for at sikre deres medlemmer?

Er det godt, at hvis man har penge, som f.eks. socialdemokratiske politikere, så kan man godt anvende private hospitaler, men det skal vælge ikke have lov til? De, der ikke har råd, kan bare være på ventelister og være frustrerede.

Er det godt? Er det, SF stiller op som den sociale model, virkelig, at hvis man har penge, så kan man godt komme til, hvis man ikke har nogen, så kan man bare vente? Er det en god udvikling? Er det dét samfund, hr. Holger K. Nielsen gerne ser?

(Kort bemærkning).

Lars Løkke Rasmussen (V):

Jeg kunne forstå på hr. Holger K. Nielsen, at det føles som en unødigt tung byrde at bære at skulle svare på regeringens yegne. Det er nu ikke en byrde, vi har pålagt SF's formand. Det skyldes alene, at Socialdemokratiets ordfører ikke vil stille sig til rådighed for en fri debat med Folketingets øvrige medlemmer, og at statsministeren forholder sig tavs. Så det er en tung byrde, men den bæres jo med et smil. Selv når talen falder på de uhyggeligt lange ventelister til sygehusvæsenet, så smiler der. Det er jo så lidt tankevækkende.

Jeg skal ikke gøre byrden større, end den kan bæres, og derfor bare indskrænke mig til at bede regeringens parlamentariske grundlag, SF, om at bekræfte, at det er sådan, at vi i dag i år 2001, 7-8 år efter Socialdemokratiet overtog regeringsmagten, stadig er i en situation, hvor stærkt op mod en tredjedel af alle patienter i det danske sundhedsvæsen, der har brug for en ikkeakut behandling, må vente mere end 3 måneder, og at de tal, som landets sundhedsminister derfor turnerer med, er fejlagtige, er misvisende, for pro-